

دستاورد بررسی‌های روشِ محاسبات تقویم رصد نیمروزی و جدول خیامی

محمد رضا صیاد

کارشناس پژوهشی مؤسسهٔ زنوفیزیک دانشگاه تهران

در طول ۳۷۲۵ سال شمسی گذشته، هیچ سند یا نشانه‌یی از تقویم رصد نیمروزی به دست نیامده، جز آنکه مرحوم ذبیح‌الله بهروز^(۱) (متوفی ۱۳۵۰ ه.ش) برای نخستین بار، در نوشه‌های مربوط به گاهشماری در ایران خود از تاریخ رصد نیمروز نام برده است — آن هم بدون ارائهٔ سند و مدرک در این باره. بعلاوه، برای نخستین بار، مطالبی دربارهٔ جدول کبیسه‌های ۱۲۸ ساله — به نام جدول خیامی (!) — و ترتیب و توالی کبایس چهار و پنج ساله در دسته‌های ۲۹، ۳۳ و ۳۷ ساله و نوبه‌های ۱۲۸ و ۱۳۲ ساله در دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله، نیز روش‌هایی برای تعیین سال‌های عادی و کبیسه و روزِ هفت‌های نوروز در تقویم رصد نیمروزی ارائه کرده است.

از آنجا که بسیاری از پژوهندگان گاهشماری ایرانی، مبنای کار خود را نوشه‌های بهروز قرار داده و آرا و عقاید وی را در بست پذیرفته‌اند، نگارنده‌ی گفتار حاضر با انگیزه و هدف روش ساختن خطاهای روشِ محاسباتی آن مرحوم ورفع اشتباه از پیروان و مدافعان روش وی — در محاسبات تقویم رصد

نیمروزی — ابتدا سال‌های عادی و کبیسه و روز هفته‌ی نوروز را برای بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سالِ رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴)، بر اساس روشِ بهروز به وسیله‌ی کامپیوتر محاسبه کرد، سپس برای تعیین سال‌های عادی و کبیسه و روز هفته‌ی نوروز برای این بازه‌ی زمانی، محاسبات نجومی معتبر را به کار بست (اینج ملک‌پور ۱۳۷۸: صص ۳۵۸-۲۳۲) و سرانجام از مقایسه‌ی روشِ محاسباتی بهروز با شیوه‌ی محاسبات نجومی علمی — برای سال‌های عادی و کبیسه و روز هفته‌ی نوروز — و سرانجام بررسی‌های آماری لازم، اثبات نمود که دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله، جدول خیامی و، در نتیجه، روش‌های تعیین سال‌های عادی و کبیسه و روز هفته‌ی نوروز ساخته و پرداخته‌ی مرحوم بهروز، مبنای علمی و نجومی ندارد و لذا با خطای قابل ملاحظه و غیر قابل قبولی همراه است.

مقدمه

پس از آشنایی و علاقه‌مندی نویسنده‌ی مقاله‌ی حاضر به مباحثت گاهشماری ایرانی — در آذر ۱۳۵۱ — متوجهی آثار مرحوم بهروز در این باره شدم تا جایی که به مدت نه سال (تا ۱۳۶۰ هش) تحت تأثیر نوشته‌های او درباره‌ی محاسبات تقویم رصد نیمروزی و، در نتیجه، در زمرة‌ی حامیان پر و پا قرص روش وی در موضوع فوق قرار گرفتم؛ تا اینکه، در ۱۳۶۰ هش، بر اثر مواجه شدن با انتقادهای مستدلی که درباره‌ی دو مقاله‌ی نگارنده (محمد رضا صیاد ۱۳۶۰: صص ۹۷-۱۰۰؛ محمد رضا صیاد ۱۳۶۱: صص ۵۵-۶۲) نوشته شده بود مرا به دقت و صرف وقت بیشتر درباره‌ی گاهشماری ایرانی رهنمون، و موجب سلب اعتقادم از روشِ مرحوم بهروز در محاسبات تقویم رصد نیمروزی شد

از آنجا که در دوازده سال اخیر، روشِ مرحوم بهروز در بین شماری از گاهشناسان ایرانی جاری و ساری بوده است، تا آنجا که بر پایه‌ی شیوه‌ی وی دست به تألیف، تدوین و یا تنظیم گاهنامه‌های چندهزار ساله^(۱) و حتی ترجمه‌ی این آثار^(۲) به زبان انگلیسی نیز زده‌اند، برای شناساندن گاهشماری ایرانی و دقت آن به غیر فارسی زبانان و با هدف راه یافتن گاهشماری ایرانی به منابع گاهشناصی،^(۳) تقویم‌ها و دایرة المعارف‌های فرنگی، در صدد برآمدند تا شالوده‌های علمی تقویم هجری شمسی و این میراث فرهنگی ارزشمند

ما را صرفاً در قالب روش بهروز، به جهانیان، معرفی کنند. همین موضوع نگارنده را برآن داشت تا در این مقاله و به انگیزه‌ی زدودن برخی خطاها از رهروان روش مزبور، به بررسی شیوه‌ی بهروز در محاسبات تقویم رصد نیمروزی و جدول خیامی پردازد.

محاسبات علمی نجومی و محاسبه‌ی سال‌های عادی و کبیسه در بازه‌ی زمانی ۵۰۲ سال هجری شمسی (از ۹۷۵ تا ۱۴۷۶)، همچنین مقایسه‌ی سال‌های عادی و کبیسه به روش بهروز با روش علمی مزبور نشان داد که دوره‌ی بزرگ ۲۸۲۰ ساله و نوبه‌ی ۱۲۸ ساله — و به تعبیر نگارنده، دسته‌ی ۱۲۸ ساله — در شیوه‌ی بهروز، سال‌های عادی و کبیسه‌ی تقویم شمسی را به درستی تعیین نمی‌کند و، به همین علت، قابل استفاده نیست (ایرج ملکپور و محمدرضا صیاد ۱۳۶۱: صص ۲۵-۳۶). پس از آن نیز محققان بر آن شدند تا با ارائه‌ی برخی مقالات و اقامه‌ی دلایل علمی، به ردِ محاسبه‌های تقویم رصد نیمروزی به روش بهروز پردازند و نامستند بودن آن را به ادله‌ی تاریخی، نجومی و رصدی ثابت نمایند (رحمی رضازاده‌ی ملک ۱۳۶۳: صص ۵-۳۲).

سال شمسی حقیقی

سال شمسی حقیقی، مدت زمان بین دو عبور متواالی مرکز خورشید از نقطه‌ی اعتدال بهاری است که بر اساس محاسبه، طول متوسط آن در ساعت ۱۲ زیجی تاریخ صفر زانویه‌ی ۱۹۰۰م، برابر با ۳۶۵ روز ۲۴۲۱۹۸۷۸ شباه روز / معادل ۳۶۵ شباه روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه و ۴۵.۹۷ ثانیه است. طول متوسط سال شمسی حقیقی ثابت نیست و، از آغاز قرن بیستم میلادی، سالانه به میزان ۶۰۰۰۰۰۰۰۶ روز شباه روز (۵۳۰ روزه ثانیه) از این طول کاسته می‌شود.

نگارنده طول متوسط سال شمسی حقیقی را برای بازه‌ی زمانی ۳۷ سال هجری شمسی (از ۱۳۴۱ تا ۱۳۷۷) از سالنامه‌های نجومی مربوط به سال‌های ۱۹۶۲ تا ۱۹۹۸م (به جز سال‌های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۳م که اطلاعات آن در دسترس نبود)، استخراج کرده و در جدول شماره‌ی ۱ آورده است. باید اضافه کرد طول متوسط سال شمسی حقیقی، برای سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ هش، به ترتیب در سالنامه‌های نجومی سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰، به مقدار یکسان و برابر با ۳۶۵ روز ۲۴۲۱۹۰ شباه روز / معادل ۳۶۵ شباه روز و ۵ ساعت و ۴۸

دقیقه و ۴۵ ثانیه ثبت شده است (سالنامه‌ی نجومی سال ۱۹۹۸، ۱۹۹۹: ص C1؛ سالنامه‌ی نجومی سال ۲۰۰۰، ۱۹۹۹: ص C1). طول سال شمسیِ حقیقی نیز ثابت نیست و بر اثر تغییرات تعدادی از مشخصه‌های نجومی تغییر می‌کند. طول سال شمسیِ حقیقی در بازه‌ی زمانی ۵۰۵۰ سال هجری شمسی (از ۳۵۴۲-تا ۱۵۰۸ هش/۱۱۹۶-تا ۳۸۵۴ رصد نیمروزی؛ اعداد سال‌های قبل از هجرت و رصد نیمروز به روش مورخان، با علامت منفی نشان داده شده است)، بین ۳۶۵ شباهه روز و ۵ ساعت و ۳۱ دقیقه (به عنوان کوتاه‌ترین مدت سال، متعلق به سال‌های ۳۵۲۸-۲۸۹۸، ۲۵۶۴-۲۰۷۸ هش/مطابق ۱۱۸۲-۵۵۲، ۲۱۸-۲۶۹ و ۲۶۹ رصد نیمروزی) تا ۳۶۵ شباهه روز و ۶ ساعت و ۴ دقیقه (به عنوان طولانی‌ترین مدت سال، متعلق به سال‌های ۸۴۱-۳۵۵ و ۵۹۴ هش/مطابق ۱۵۰۶، ۱۹۹۲ و ۲۹۴۰ رصد نیمروزی) و با دامنه‌ی تغییرات ۳۳ دقیقه، حول مدت متوسط سال شمسیِ حقیقی تغییر می‌کند (اینج ملکپور ۱۳۷۸: ص ص ۲۰۰-۳۸).

نگارنده، طول سال شمسیِ حقیقی را برای بازه‌ی زمانی ۳۷ هجری شمسی (از ۱۳۴۱ تا ۱۳۷۷)، به ترتیب از سالنامه‌های نجومی مربوط به سال‌های ۱۹۶۲ تا ۱۹۹۸ م، استخراج نموده و در جدول شماره‌ی ۲ ثبت کرده است. به علاوه با استفاده از سالنامه‌های نجومی سال‌های ۱۹۹۹، ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ م، طول سال شمسیِ حقیقی، برای سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ هش به ترتیب برابر با ۳۶۵ شباهه روز و ۵ ساعت و ۴۹ دقیقه و ۳۶۵ شباهه روز و ۵ ساعت و ۵۶ دقیقه محاسبه شده است.

بر اساس جدول شماره‌ی ۲، تغییرات طول سال شمسیِ حقیقی، برای بازه‌ی زمانی ۳۹ سال هجری شمسی (از ۱۳۴۱ تا ۱۳۷۹)، در نمودار شماره‌ی ۱ رسم شده است. این نمودار نشان می‌دهد که مدت سال شمسیِ حقیقی، در بازه‌ی زمانی یادشده، بین ۳۶۵ شباهه روز و ۵ ساعت و ۴۱ دقیقه (به عنوان کمینه؛ یعنی کوتاه‌ترین مدت سال، متعلق به سال ۱۳۴۹ هش) تا ۳۶۵ شباهه روز و ۶ ساعت و ۰ دقیقه (به عنوان بیشینه؛ یعنی طولانی‌ترین مدت سال، متعلق به سال ۱۳۷۶ هش) و با دامنه‌ی تغییرات ۱۹ دقیقه، حول مدت متوسط سال شمسیِ حقیقی تغییر می‌کند.

سال‌های عادی و کبیسه

سال شمسی حقیقی، شامل عدد صحیحی از شبانه‌روزهای کامل نیست. حال آنکه عموم مردم در زندگی روزمره و از روی عادت، سال غرفی با تعداد شبانه‌روزهای کامل را به کار می‌گیرند. به همین دلیل است که تقویم‌نویسان، برای تأمین نیاز مردم، در تقویم شمسی از کسر شبانه‌روز سال شمسی حقیقی، صرف نظر، و سال ۳۶۵ شبانه‌روزه را «عادی» و پس از هر چهار - و گاهی پنج - سال یک‌بار، جمع‌کسور سال‌های شمسی حقیقی را که بالغ بر یک شبانه‌روز می‌شود به آخر سال مورد نظر اضافه می‌کنند و سال ۳۶۶ شبانه‌روزه را «کبیسه» می‌نامند.

تعیین نوروز و سال‌های عادی و کبیسه

آغاز سال یا لحظه‌ی تحويل آن که همان لحظه‌ی عبور مرکز خورشید از نقطه‌ی اعتدال بهاری نیمکره‌ی شمالی است، با محاسبات نجومی دقیق تعیین می‌شود و این لحظه - برای تقویم‌نویسان و منجمان - از اهمیت ویژه‌ی بخوردار است. آنها برای ثبت دائم نوروز بر نخستین روز بهار، از قاعده‌ی نوروز تحولی استفاده می‌کنند و، به عبارت دقیق‌تر، کاربرد عملی این قاعده در تعیین نوروز و سال‌های عادی و کبیسه است. قاعده‌ی مزبور بدین ترتیب است که اگر لحظه‌ی تحول سال بین بعد از ظهر سیصد و شصت و پنجین و قبل از ظهر سیصد و شصت و ششمین روز سال واقع شود، سیصد و شصت و ششمین روز سال را نوروز و سال تمام شده را عادی می‌خوانند و آن‌گاه که تحول سال، مقارن ظهر یا در بعد از ظهر سیصد و شصت و ششمین روز سال باشد، سیصد و شصت و هفتمین روز سال را نوروز و سال تمام شده را کبیسه می‌نامند. در اینجا دو نکته‌ی مهم را یادآور می‌شوم که اولاً منظور از لحظه‌ی ظهر، همان لحظه‌ی ظهر حقیقی - یا لحظه‌ی اذان ظهر و در حقیقت لحظه‌ی - است که مرکز قرص خورشید بیشترین ارتفاع یا کمترین زاویه‌ی سمت‌الرأسی را می‌یابد؛ در این لحظه، مرکز قرص ظاهربی خورشید از نصف‌النهار مکان ناظر نیز عبور می‌کند. نویسنده‌ی مقاله‌ی حاضر، لحظه‌ی ظهر حقیقی را برای بازه‌ی زمانی ۳۷ سال هجری شمسی (از ۱۳۴۱ تا ۱۳۷۷)، به ترتیب از سالنامه‌های نجومی سال‌های ۱۹۶۲ تا ۱۹۹۸ م (به جز ۱۹۸۳ م که اطلاعات مربوط به آن در دسترس قرار نگرفت) استخراج کرده و در جدول شماره‌ی ۲ آورده است و همان‌طور که در آن دیده

می‌شود، لحظه‌ی ظهر حقیقی، برای سال‌های بازه‌ی زمانی یادشده، مقارن ساعت ۱۲ و ۷ دقیقه یا ساعت ۱۲ و ۸ دقیقه است.

ثانیاً، لحظه‌های تحویل سال و ظهر حقیقی، برای امتداد نصف‌النهار رسمی کشور ایران تعیین می‌شود. طول جغرافیایی این نصف‌النهار $52^{\circ}5$ درجه‌ی شرقی است.

روش بهروز در محاسبات تقویم رصد نیمروزی

بنیاد، اصول و پایه‌های اساسی روش بهروز، در محاسبات تقویم رصد نیمروزی، به شرح اسناد ۱ تا ۳ است (ذیح الله بهروز ۱۳۳۱: صص ۶۴-۶۱). وی همچنین معتقد بود که ... اگر رصدخانه و مبدأ روز و دوره کبیسه و نوبه کبیسه و طول سال خورشیدی و موقع اجرای یکی از کبیسه‌ها ر ... معلوم باشد می‌توان شماره سال‌های گذشته تاریخی را بدست آورد ... (ذیح الله بهروز ۱۳۳۱: ص ۴۰)

[نیز]

... دایرة نیمروز یا نصف‌النهار رصد‌های قدیم ایران، از سیستان که آن را به همین مناسبت نیمروز و زاول [رابل] هم می‌گذشتند، می‌گذشته است ... این رصدخانه در عرض $33^{\circ}5$ درجه در وسط دو ساحل شرقی و غربی خشکی جهان واقع است. سبب انتخاب این نقطه برای رصدخانه این است که هر وقت در نیمروز ظهر است، همه جای دنیاًی قدیم روز است یا پیش از ظهر یا بعد از ظهر، این که عرض رصدخانه را $33^{\circ}5$ درجه گرفته بودند برای این بود که تا عرض 67° درجه شمالي روی کره زمین قابل آبادانی است و برای اینکه رصدخانه درست در وسط آبادانی جهان قرار گیرد این عرض را برای رصدخانه در نظر گرفته بودند ... (ص ۴۱)

[همچنین]

... طالع عالم را منجمان، نسبت به نصف‌النهار نیمروز که در وسط آبادانی جهان قرار دارد حساب می‌کردند ... (ذیح الله بهروز ۱۳۴۷: ص ۸۱)

[نیز]

... شباهه روز خورشیدی، از ظهر تا ظهر روز دیگر به افق نیمروز است ... (ص ۸۲) [و]

... دوره 282° سالی خورشیدی، یعنی دوره‌ی که 282° مرتبه زمین از محاذات نقطه اعتدال به محاذات نقطه اعتدال، دور خورشید گردش می‌کند ... ولی چون بنا بر رصد عصر زردشت در مبدأ این دوره [سال ۱ رصد نیمروزی]، و بنا بر رصد عصر خیام در پایان این دوره

[سال ۲۸۲۱ رصد نیمروزی]، وقت تحویل به افق نیمروز ظهر بوده است، ... (ص ۵۶)
[همچنین]

... پس از ۱۴۱۰ سال خورشیدی [در سال ۱۴۱۱ رصد نیمروزی] از رصد، فاصله ساعت تحویل نیمه شب واقع می‌شود و پس از دو دوره یعنی ۲۸۲۰ سال [در سال رصد نیمروزی] دوباره ساعت تحویل ظهر است. یعنی پس از گذشتن این مدت دوباره مبدأ حساب‌ها به نیمروز برمی‌گردد ... دوره ۲۸۲۰ سالی زمینه حساب کبیسه خیامی است (ذیبح الله بهروز ۱۳۳۱: ص ۵۴)

... اوقات تحویلی که با دقیق‌تر حساب می‌شود، ممکن است که تا حدود بیست دقیقه یا بیش‌تر با میزان متوسط اختلاف داشته باشد که از نظر کرونولوژی احتیاجی به تصحیح ندارد. و نیز چون جایگاه رصدخانه نیمروز درست معلوم نشده، احتمال دارد چند دقیقه هم از این راه تفاوت پیدا شود.

... برای تبدیل وقت تحویل متوسط به افق تهران باید در حدود ۳۰ دقیقه از وقت تحویل به افق نیمروز کاست (ذیبح الله بهروز ۱۳۴۷: ص ص ۳۷ و ۳۸)

... مبدأ سال خورشیدی روزی است که آفتاب در ظهر آن روز به افق نیمروز، به اول حمل رسیده باشد (ص ۸۲)

... طول متوسط سال خورشیدی، از محاذات نقطه اعتدال تا محاذات نقطه اعتدال، تقریباً ۳۶۵ روز ۲۴۲۲ شبانه‌روز و ۵ ساعت و ۴۹ دقیقه است ... بنا بر رصد عصر خیام، میزان متوسط کسر سال خورشیدی از قرار ذیل می‌شود:

$$\text{روز } ۲۴۲۱۹۸۵۸۱۵۶ = \frac{۶۸۳}{۲۸۲۰} \text{ روز} \quad (\text{ص ص ۳۲ و ۳۴}).$$

[و]

... از طرفی معلوم می‌شود که در مدت چندهزار سال، مقدار ناچیزی از طول سال خورشیدی کاسته شده [است] و از طرف دیگر ملاحظه می‌شود میزان طول سال خورشیدی در اروپا از چهار قرن پیش به این طرف بمتربیج به میزان طول سال خورشیدی در ایران باستان نزدیک می‌شود. حال برای به دست آوردن سال‌های مناسب، برای کبیسه در این دوره ۲۸۲۰ سالی، کسر $\frac{۶۸۳}{۲۸۲۰}$ را به کسر مسلسل تبدیل می‌کیم؛ کسور ذیل به دست می‌آید:

$$\text{اول } \frac{۱}{۴}, \text{ دوم } \frac{۷}{۲۹}, \text{ سوم } \frac{۸}{۳۳}, \text{ چهارم } \frac{۳۱}{۱۲۸}, \text{ پنجم } \frac{۱۶۳}{۶۷۳}$$

از این کسور معلوم می‌شود که سال‌های مناسب برای کبیسه در این دوره طولانی از قرار ذیل است:

۱. چهار سال، یک روز؛ ۲. ۲۹ سال، ۷ روز؛ ۳. ۳۳ سال، ۸ روز؛ ۴. ۱۲۸ سال، ۳۱ روز؛
۵. ۶۷۳ سال، ۱۶۳ روز.

ولی در عمل ملاحظه می‌شود که $\frac{۳۱}{۲۸}$ ، برای تنظیم دسته‌های سال‌های کبیسه از چهار کسر دیگر مناسب‌تر و ساده‌تر خواهد بود (ذیح الله بهروز ۱۳۴۷: صص ۵۶ و ۵۷)

... مبدأ تاریخ و تقویم نوروزی شهریاری [رصد نیمروزی] است. و این مبدأ دقیق رصد شده ... ۲۲۴۶ سال پیش از تاریخ هجری خورشیدی و ... است (ص ۳۰)[و]

... در هر چهار سال یا پنج سال، سال‌های خورشیدی را باید کبیسه کرد (ص ۸۲)

... وی [زردشت] در ۴۳ سالگی شالوده رصد جدیدی را ریخت و تقویم‌ها و تاریخ‌های قبل از خود را تصحیح و کبیسه نمود و چند دوره مهم نجومی را وضع کرد (ص ۳) در مقاله‌ی حاضر، با استفاده از مطالب بهروز — مذکور در سند شماره‌ی ۱ — ترتیب و توالی کبیسه‌های چهار و پنج ساله در دسته‌های ۳۳، ۲۹ و ۳۷ ساله و نوبه‌های ۱۲۸ و ۱۳۲ ساله در دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله — آن هم براساس روش بهروز در محاسبات تقویم رصد نیمروزی — در نمودار شماره‌ی ۲ نشان داده شده است (محمد رضا صیاد ۱۳۶۴: صص ۵۲-۳۳).

روش تحقیق و مقایسه‌ی مشخصه‌ها و بررسی‌های آماری

در مرحله‌ی نخست، دوره‌های ۳۳، ۲۹ و ۳۷ ساله را در بازه‌ی زمانی ۴۰۲۰ سال رصد نیمروزی (از ۱۷۶ تا ۳۸۴۴) اختیار (ایرج ملکپور ۱۳۷۸: صص ۳۶۱-۳۵۹)، و آن‌گاه با درنظر گرفتن توالی مناسب برای دوره‌های مذکور، دسته‌های مناسب را در همان بازه انتخاب نمودم. تعداد، درصد فراوانی، ترتیب و توالی دوره‌های ۳۳، ۲۹ و ۳۷ ساله و دسته‌ها برای بازه‌ی زمانی فوق، به شرح جدول شماره‌ی ۳ است.

در مرحله‌ی دوم، سال‌های عادی و کبیسه را برای محدوده‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴) استخراج (ایرج ملکپور ۱۳۷۸: صص ۲۳۸-۲۵۸) و اوضاع سال‌های عادی و کبیسه را در روش بهروز و شیوه‌ی محاسباتی مقاله‌ی حاضر با یکدیگر مقایسه کردم.

تعداد و درصد فراوانی حاصل از مقایسه‌ی وضع سال‌های عادی و کبیسه در این دو روش، برای محدوده‌ی زمانی فوق، در جدول شماره‌ی ۴ مشاهده می‌شود.

در مرحله‌ی سوم، ابتدا روز هفته‌ی نوروز را برای همان بازمه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی اختیار (ایرج ملک‌پور ۱۳۷۸: صص ۳۵۸-۲۳۸)، و بعد از راه مقایسه‌ی شیوه‌ی بهروز با روش مقاله‌ی حاضر – در استخراج روز هفته‌ی نوروز – شرایط انطباق و افتراق دو روش را در سنتوات بازه‌ی مذبور تعیین نمودم؛ حالات تطابق و تفاوت مربوط به استخراج روز هفته‌ی نوروز – بعد از مطالعه‌ی آماری – در مثال‌های زیر قابل مشاهده است:

- روز هفته‌ی نوروز سال یکم رصد نیمروزی در روش بهروز چهارشنبه، و براساس روش نگارنده روز سه‌شنبه است. در این حالت، تفاوت به صورت یک شبانه‌روز دیرتر منظور شده است.
 - روز هفته‌ی نوروز سال ۳۷۵۰ رصد نیمروزی در روش بهروز پنج‌شنبه، و بر مبنای شیوه‌ی نگارنده روز جمعه است. در این حالت، تفاوت به صورت یک شبانه‌روز زودتر منظور شده است.
 - روز هفته‌ی نوروز سال ۳۸۴۴ رصد نیمروزی در روش‌های بهروز و نگارنده‌ی این مقاله، سه‌شنبه است که این حالت به صورت انطباق منظور شده است.
- تعداد و درصد فراوانی حاصل از مقایسه‌ی دو روش تعیین روز هفته‌ی نوروز، برای بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴) به شرح جدول شماره‌ی ۵ است.

نتیجه‌گیری

با عنایت به مطالب گفته‌شده، نتایج زیر قابل توجه و تأمل است:

مرحوم بهروز، طول متوسط سال خورشیدی را، در محدوده‌ی زمانی چندهزار ساله، برابر با مقدار ثابت ۳۶۵ روز ۲۴۲۲ شبانه‌روز اختیار نموده و از تغییرات آن صرف نظر کرده است. سهل است چنین فرض و انتخابی که اساس روش بهروز را تشکیل می‌دهد با مشکلات بسیاری نیز مواجه است. چرا که برای تعیین نوروز و سال‌های عادی و کبیسه، از قاعده‌ی نوروز تحویلی استفاده می‌شود و خود این قاعده بر پایه‌ی طول سال شمسی حقیقی استوار است. همچنین، چنان‌که پیش‌تر اشاره شد، طول سال شمسی حقیقی ثابت نیست و بر اثر تغییرات تعدادی از مشخصه‌های نجومی، متغیر است.

جدول شماره‌ی ۳ نشان می‌دهد که در بازه‌ی زمانی ۴۰۲۰ سال رصد نیمروزی (از ۱۷۶ تا ۳۸۴۴)، دوره‌ها منحصراً ۳۷ و ۳۳ ساله و دسته‌ها صرفاً ۶۶، ۹۹، ۱۲۸

۱۳۲ ساله (به تعبیر بهروز، نوبه‌های تکراری ۱۲۸ ساله و نوبه‌ی ۱۳۲ ساله) است.

جدول شماره‌ی ۴ نماینده‌ی آن است که در بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴)، در روش بهروز و شیوه‌ی محاسباتی مقاله‌ی حاضر، سال‌ها — از لحظه عادی یا کبیسه بودن — در ۴۷٪ از موارد (از نظر عادی بودن، در ۵۹٪ موارد؛ و از نظر کبیسه بودن، در ۴۷٪ موارد) با یکدیگر انطباق، و در ۵۳٪ از موارد نسبت به هم تفاوت دارند.

جدول شماره‌ی ۵ نشان می‌دهد که در بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴)، اولاً حداکثر میزان تفاوت روز هفته‌ی نوروز در روش بهروز نسبت به شیوه‌ی استخراج مقاله‌ی حاضر، یک شبانه‌روز (یک شبانه‌روز زودتر یا یک شبانه‌روز دیرتر) است. در ثانی، سال‌ها در ۴۵٪ از موارد بر هم منطبق، اما در ۵۵٪ از موارد (از لحظه یک شبانه‌روز زودتر، به مقدار ۸٪؛ و از لحظه یک شبانه‌روز دیرتر، به مقدار ۴۷٪) نسبت به هم متفاوت‌اند.

همان طور که اشاره شد، بهروز معتقد بود که پس از گذر هر دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله، لحظه‌ی تحويل سال — به افق نیمروز — مجدداً در لحظه‌ی ظهر (لحظه‌ی ظهر حقیقی یا لحظه‌ی ظهر متوسط؟) واقع می‌شود! در صورتی که چنین ایمان و اعتقادی درباره‌ی خاصیت دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله که می‌تنی بر استدلال علمی و منطقی هم نیست، به هیچ وجه نمی‌تواند صحیح باشد. چون اگر پذیریم که لحظه‌ی ظهر حقیقی، مورد نظر بهروز بوده است، بر اساس محاسبات انجام شده (ایرج ملک‌پور ۱۳۷۸: صص ۱۵۰، ۱۷۷)، لحظه‌ی تحويل سال ۲۲۸۵ رصد نیمروزی، در ساعت ۱۲ و ۸ دقیقه‌ی پنج شنبه‌ی ۳۱۳۱ رصد نیمروزی نیز در ساعت ۱۲ و ۸ دقیقه‌ی جمعه‌ی ۳۱۳۰ رصد نیمروزی بود، و واضح است که، در این حالت، رویداد نجومی فوق تنها پس از سپری شدن ۸۴۶ (به جای ۲۸۲۰) سال رصد نیمروزی، ضمن همزمانی با لحظه‌ی ظهر حقیقی، می‌توانسته است تکرار شود. ولی اگر لحظه‌ی ظهر متوسط، مورد نظر بهروز بوده باشد، بر مبنای محاسبات صورت‌گرفته (ایرج ملک‌پور ۱۳۷۸:

ص ص ۱۳۲، ۱۹۴)، لحظه‌ی تحويل سال ۱۷۳۶ رصد نیمروزی، در ساعت ۱۲ و ° دقیقه‌ی دوشنبه‌ی اول فروردین ۱۷۳۶ رصد نیمروزی و لحظه‌ی تحويل سال ۲۶۵۵ رصد نیمروزی نیز در ساعت ۱۲ و ° دقیقه‌ی روز جمعه‌ی اول فروردین ۳۶۵۵ رصد نیمروزی بود، و بدیهی است که، در آن حالت، این رویداد نجومی تنها بعد از سپری شدن ۱۹۱۹ (به جای ۲۸۲۰) سال رصد نیمروزی، ضمن همزمانی با لحظه‌ی ظهر متوسط، می‌توانسته است تکرار شود. و بنا بر این هر یک از دو حالت مذکور، بهتنهایی، بهترین دلیل برای رد دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله‌ی روش بیرون است. افزون بر این، رخداد دوره‌های لحظه‌ی تحويل سال، از قاعده‌ی منظمی پیروی نمی‌کند.

دوره‌ی بزرگ ۲۸۲۰ ساله، دسته‌های ۱۲۸ و ۱۳۲ ساله، همچنین دوره‌های ۳۳، ۲۹ و ۳۷ ساله و جدول خیامی یا به قول بیرون، جدول باستانی کبیسه‌های خورشیدی (ذیح الله بیرون ۱۳۴۷: ص ۱۱۴) که ساخته و پرداخته و مورد استفاده‌ی روش بیرون و پیروان او است، سال‌های عادی و کبایس چهار و پنج ساله و، در نتیجه، روز هفته‌ی نوروز را به درستی توجیه و یا محاسبه نمی‌کند، از این رو، به هیچ وجه برای بازه‌های زمانی درازمدت، قابل استفاده و اطمینان نیست و نمی‌تواند باشد. البته این را هم نباید از نظر دور داشت که طولانی ترین بازه‌ی زمانی موجود در محدوده‌ی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (از ۱ تا ۳۸۴۴) که بر اساس روش بیرون، سال‌های عادی و کبیسه‌های چهار و پنج ساله و، در نتیجه، روز هفته‌ی نوروز در آن به طور صحیح محاسبه و نشان داده می‌شود، بازه‌ی زمانی ۱۵۹ سال رصد نیمروزی (از ۳۵۹۰ تا ۳۷۴۸) مطابق ۱۵۹ سال هجری شمسی (از ۱۲۴۴ تا ۱۴۰۲) است.

* * *

در مجموع، شیوه‌ی زاییده‌ی ذهن بیرون برای تعیین سال‌های عادی و کبیسه و روز هفته‌ی نوروز – در تقویم رصد نیمروزی – قادر هرگونه مبنای علمی و نجومی معتبر، و با خطای قابل ملاحظه و غیر قابل قبولی نیز همراه است. انتساب جدولی موسوم به جدول خیامی به حکیم ابوالفتح عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری به علم غیر واقعی بودن به دور از عدالت و انصاف علمی است.

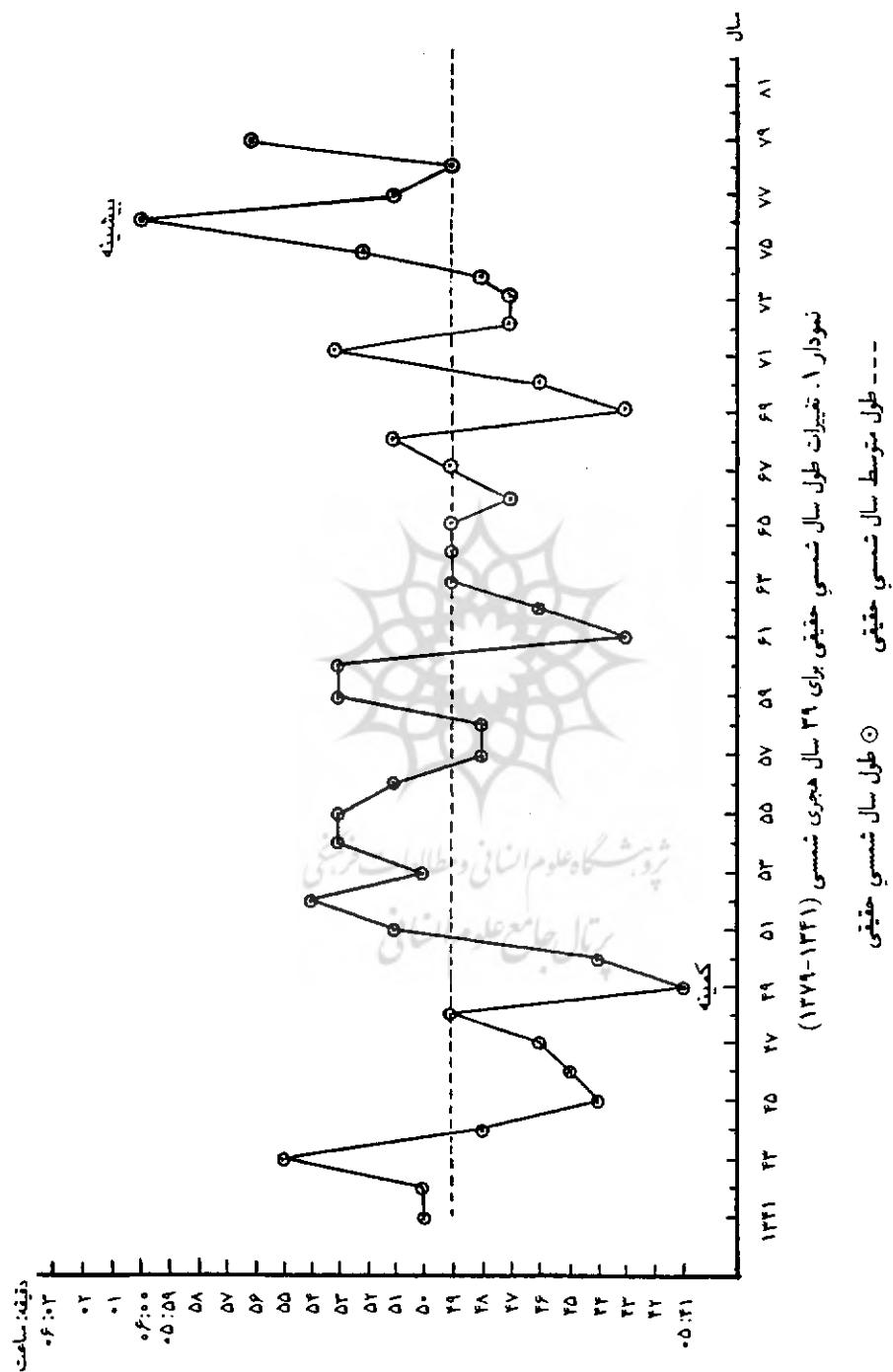
جدول ۱. طول متوسط سال شمسی حقیقی، برای ۳۷ سال هجری شمسی (۱۳۴۱-۱۳۷۷)

سال هجری شمسی	سال میلادی	طول متوسط سال شمسی حقیقی	ثانیه دقیقه ساعت شباهنگ روز			
			۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶
۱۳۴۱	۱۹۶۲	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۲	۱۹۶۳	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۳	۱۹۶۴	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۴	۱۹۶۵	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۵	۱۹۶۶	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۶	۱۹۶۷	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۷	۱۹۶۸	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۸	۱۹۶۹	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۴۹	۱۹۷۰	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۰	۱۹۷۱	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۱	۱۹۷۲	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۲	۱۹۷۳	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۳	۱۹۷۴	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۴	۱۹۷۵	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۵	۱۹۷۶	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۶	۱۹۷۷	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۷	۱۹۷۸	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۸	۱۹۷۹	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۵۹	۱۹۸۰	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۶	
۱۳۶۰	۱۹۸۱	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۵	
۱۳۶۱	۱۹۸۲	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۵	
۱۳۶۲	۱۹۸۳	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۵	
۱۳۶۳	۱۹۸۴	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۴	۱۹۸۵	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۵	۱۹۸۶	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۶	۱۹۸۷	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۷	۱۹۸۸	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۸	۱۹۸۹	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۳	
۱۳۶۹	۱۹۹۰	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,	
۱۳۷۰	۱۹۹۱	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,	
۱۳۷۱	۱۹۹۲	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,	
۱۳۷۲	۱۹۹۳	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,	
۱۳۷۳	۱۹۹۴	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۲	
۱۳۷۴	۱۹۹۵	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۲	
۱۳۷۵	۱۹۹۶	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۲	
۱۳۷۶	۱۹۹۷	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۲	
۱۳۷۷	۱۹۹۸	۳۶۵	۰۵	۴۸	۴۵,۲	

جدول ۲. لحظه های تحویل سال و ظهر حقیقی، و طول سال شمسی حقیقی برای ۳۷ سال هجری شمسی (۱۳۷۷-۱۳۴۱)

کیسه	وضع	سال هجری کیسه	لحظه تحویل سال					لحظهی ظهر حقیقی طول سال شمسی حقیقی		
			تاریخ ميلادی	تاریخ هجری شمسی	دقیقه ساعت	دقیقه ساعت شباه روز	دقیقه ساعت	دقیقه ساعت	دقیقه ساعت	دقیقه ساعت
**	۱۳۴۱	۱۳۴۱	۱ فوریه ۱۹۶۲	۲۱ مارس ۱۹۶۲	۰۶ ۰۰	۳۶۵ ۰۵	۵۰	۱۲	۰۸	
	۱۳۴۲	۱۳۴۲	۱ فوریه ۱۹۶۳	۲۱ مارس ۱۹۶۳	۱۱ ۵۰	۳۶۵ ۰۵	۵۰	۱۲	۰۸	
*	۱۳۴۳	۱۳۴۲	۳۰ اسفند ۱۹۶۴	۲۰ مارس ۱۹۶۵	۱۷ ۴۰	۳۶۵ ۰۵	۵۵	۱۲	۰۸	
	۱۳۴۴	۱۳۴۳	۲۹ اسفند ۱۹۶۵	۲۰ مارس ۱۹۶۶	۲۲ ۳۵	۳۶۵ ۰۵	۴۸	۱۲	۰۸	
	۱۳۴۵	۱۳۴۵	۱ فوریه ۱۹۶۶	۲۱ مارس ۱۹۶۷	۰۵ ۲۳	۳۶۵ ۰۵	۴۴	۱۲	۰۷	
	۱۳۴۶	۱۳۴۶	۱ فوریه ۱۹۶۷	۲۱ مارس ۱۹۶۸	۱۱ ۰۷	۳۶۵ ۰۵	۴۵	۱۲	۰۷	
*	۱۳۴۷	۱۳۴۶	۳۰ اسفند ۱۹۶۸	۲۰ مارس ۱۹۶۹	۱۶ ۵۲	۳۶۵ ۰۵	۴۶	۱۲	۰۸	
	۱۳۴۸	۱۳۴۷	۲۹ اسفند ۱۹۶۹	۲۰ مارس ۱۹۷۰	۲۲ ۳۸	۳۶۵ ۰۵	۴۹	۱۲	۰۸	
	۱۳۴۹	۱۳۴۹	۱ فوریه ۱۹۷۰	۲۱ مارس ۱۹۷۱	۰۴ ۲۷	۳۶۵ ۰۵	۴۱	۱۲	۰۷	
	۱۳۵۰	۱۳۵۰	۱ فوریه ۱۹۷۱	۲۱ مارس ۱۹۷۲	۱۰ ۰۸	۳۶۵ ۰۵	۴۴	۱۲	۰۷	
*	۱۳۵۱	۱۳۵۰	۳۰ اسفند ۱۹۷۲	۲۰ مارس ۱۹۷۳	۱۵ ۵۲	۳۶۵ ۰۵	۵۱	۱۲	۰۸	
	۱۳۵۲	۱۳۵۱	۲۹ اسفند ۱۹۷۳	۲۰ مارس ۱۹۷۴	۲۱ ۴۳	۳۶۵ ۰۵	۵۴	۱۲	۰۸	
	۱۳۵۳	۱۳۵۳	۱ فوریه ۱۹۷۴	۲۱ مارس ۱۹۷۵	۰۳ ۳۷	۳۶۵ ۰۵	۵۰	۱۲	۰۷	
	۱۳۵۴	۱۳۵۴	۱ فوریه ۱۹۷۵	۲۱ مارس ۱۹۷۶	۰۹ ۲۷	۳۶۵ ۰۵	۵۳	۱۲	۰۷	
*	۱۳۵۵	۱۳۵۴	۳۰ اسفند ۱۹۷۶	۲۰ مارس ۱۹۷۷	۱۵ ۲۰	۳۶۵ ۰۵	۵۳	۱۲	۰۷	
	۱۳۵۶	۱۳۵۵	۲۹ اسفند ۱۹۷۷	۲۰ مارس ۱۹۷۸	۲۱ ۱۳	۳۶۵ ۰۵	۵۱	۱۲	۰۸	
	۱۳۵۷	۱۳۵۷	۱ فوریه ۱۹۷۸	۲۱ مارس ۱۹۷۹	۰۳ ۰۴	۳۶۵ ۰۵	۴۸	۱۲	۰۷	
	۱۳۵۸	۱۳۵۸	۱ فوریه ۱۹۷۹	۲۱ مارس ۱۹۸۰	۰۸ ۵۲	۳۶۵ ۰۵	۴۸	۱۲	۰۷	
*	۱۳۵۹	۱۳۵۸	۳۰ اسفند ۱۹۸۰	۲۰ مارس ۱۹۸۱	۱۴ ۴۰	۳۶۵ ۰۵	۵۳	۱۲	۰۷	
	۱۳۶۰	۱۳۵۹	۲۹ اسفند ۱۹۸۱	۲۰ مارس ۱۹۸۲	۲۰ ۳۳	۳۶۵ ۰۵	۵۳	۱۲	۰۸	
	۱۳۶۱	۱۳۶۱	۱ فوریه ۱۹۸۲	۲۱ مارس ۱۹۸۳	۰۲ ۲۶	۳۶۵ ۰۵	۴۳	۱۲	۰۷	
	۱۳۶۲	۱۳۶۲	۱ فوریه ۱۹۸۳	۲۱ مارس ۱۹۸۴	۰۸ ۰۹	۳۶۵ ۰۵	۴۶	۱۲		
*	۱۳۶۳	۱۳۶۲	۳۰ اسفند ۱۹۸۴	۲۰ مارس ۱۹۸۵	۱۳ ۰۵	۳۶۵ ۰۵	۴۹	۱۲	۰۷	
	۱۳۶۴	۱۳۶۳	۲۹ اسفند ۱۹۸۵	۲۰ مارس ۱۹۸۶	۱۹ ۴۴	۳۶۵ ۰۵	۴۹	۱۲	۰۸	
	۱۳۶۵	۱۳۶۵	۱ فوریه ۱۹۸۶	۲۱ مارس ۱۹۸۷	۰۱ ۳۳	۳۶۵ ۰۵	۴۹	۱۲	۰۷	
	۱۳۶۶	۱۳۶۶	۱ فوریه ۱۹۸۷	۲۱ مارس ۱۹۸۸	۰۷ ۲۲	۳۶۵ ۰۵	۴۷	۱۲	۰۷	
*	۱۳۶۷	۱۳۶۶	۳۰ اسفند ۱۹۸۸	۲۰ مارس ۱۹۸۹	۱۳ ۰۹	۳۶۵ ۰۵	۴۹	۱۲	۰۷	
	۱۳۶۸	۱۳۶۷	۲۹ اسفند ۱۹۸۹	۲۰ مارس ۱۹۹۰	۱۸ ۵۸	۳۶۵ ۰۵	۵۱	۱۲	۰۸	
	۱۳۶۹	۱۳۶۹	۱ فوریه ۱۹۹۰	۲۱ مارس ۱۹۹۱	۰۰ ۴۹	۳۶۵ ۰۵	۴۳	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۰	۱۳۷۰	۱ فوریه ۱۹۹۱	۲۱ مارس ۱۹۹۲	۰۶ ۳۲	۳۶۵ ۰۵	۴۶	۱۲	۰۷	
**	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۳۰ اسفند ۱۹۹۲	۲۰ مارس ۱۹۹۳	۱۲ ۱۸	۳۶۵ ۰۵	۵۳	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۲۹ اسفند ۱۹۹۳	۲۰ مارس ۱۹۹۴	۱۸ ۱۱	۳۶۵ ۰۵	۴۷	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۳	۱۳۷۲	۲۹ اسفند ۱۹۹۴	۲۰ مارس ۱۹۹۵	۲۳ ۵۸	۳۶۵ ۰۵	۴۷	۱۲	۰۸	
	۱۳۷۴	۱۳۷۴	۱ فوریه ۱۹۹۵	۲۱ مارس ۱۹۹۶	۰۵ ۴۵	۳۶۵ ۰۵	۴۸	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۵	۱۳۷۵	۱ فوریه ۱۹۹۶	۲۰ مارس ۱۹۹۷	۱۱ ۲۲	۳۶۵ ۰۵	۵۲	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۶	۱۳۷۵	۳۰ اسفند ۱۹۹۷	۲۰ مارس ۱۹۹۸	۱۷ ۲۵	۳۶۵ ۰۶	۰۰	۱۲	۰۷	
	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۲۹ اسفند ۱۹۹۸	۲۰ مارس ۱۹۹۹	۲۳ ۲۵	۳۶۵ ۰۵	۵۱	۱۲	۰۸	

* سال کیسه‌ی چهار ساله ** سال کیسه‌ی پنج ساله

۶۱

یک دوره ۲۸۲۰ سالی از بیست و بک نوبه ۱۲۸ سالی و بک نوبه ۱۳۲ سالی ساخته شده است.

هر نوبه ۱۲۸ سالی یک دسته ۲۹ سالی و سه دسته ۳۲ سالی دارد و کبیسه پنج سالی در اول سالهای هر دسته میباشد.

۶۲

نوبه ۱۳۲ سالی که نوبه آخری دوره ۲۸۲۰ سالی میباشد یک دسته ۲۹ سالی و دو دسته ۳۳ سالی و یک دسته ۳۷ سالی دارد. از این فرار دسته ۳۷ سالی که ذکر شد در کتب تجویی آمده فقط در آخر هر دوره ۲۸۲۰ سالی میباشد.

برای پیدا کردن روز نوروز در ایام هفته و همچنین سال کبیسه و نام سال در دوره دوازده سالی باید حساب از تاریخ رصد نیمروز شروع شود.

تاریخ رصد نیمروز :

۲۸۰۳ سال پیش از تاریخ ملکی معمولی

و ۲۳۴۶ سال پیش از تاریخ هجری خورشیدی

و ۱۷۲۰ سال پیش از تاریخ میلادی

و ۱۴۱۴ سال پیش از تاریخ روسی معمولی.

در صورتی که یکی از تاریخهای مذکور را بدانیم با اضافه کردن سالهای میان دو تاریخ پرآن ۱ سال رصد را پیدا میکنیم.

مثال : امسال که سال ۱۳۳۱ هجری خورشیدی و ۱۹۰۲ میلادی است سال ۳۶۷۷ رصد است.

سند ۱. قسمتی از صفحات ۶۱ و ۶۲ از کتاب تقویم و تاریخ در ایران که در آن بهروز، مطالعی دربارهی ترتیب و توالی کبیسه های چهار و پنج ساله در دسته های ۲۹، ۳۳ و ۳۷ ساله و نوبه های ۱۲۸ و ۱۳۲ ساله در دوره های ۲۸۲۰ ساله و همچنین مبدأ تاریخ رصد نیمروز نوشته است.

۶۳

دستور پیدا کردن سال کبیه

سالهای تاریخ رصد را که شامل خود سال مطلوب باشد اول بر ۲۸۲۰ تقسیم سیکتیم و بعد باقی مانده این تقسیم را بر ۱۲۸ تقسیم مینماییم. اگر باقی مانده دوم عددی باشد که در جدول خیامی ذیل نوشته شده آن سال کبیه یعنی ۳۶۶ روزی است. و اگر عدد باقی مانده در جدول سال ۳۶۵ روزی معمولی است.

مثال: امسال سال ۳۶۷۷ رصد است. اگر این سالهارا بر ۲۸۲۰ تقسیم کیم و باقی مانده را بر ۱۲۸ تقسیم نماییم ۸۹ باقی میماند، چون ۸۹ در جدول خیامی نیست سال ۳۶۵ روزی است.

جدول خیامی

چهارسالی									
پنج سالی									
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۵	۹	۱۳	۱۷	۲۱	۲۵	۲۹			
۳۴	۲۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸	۶۲		
۶۷	۷۱	۷۵	۷۹	۸۳	۸۷	۹۱	۹۵		
۱۰۰	۱۰۴	۱۰۸	۱۱۲	۱۱۶	۱۲۰	۱۲۴	صفر		

ملاحظه: در جدول فوق شماره سالهای کبیه با عدد ریزتر در زاویه بالای هر خانه داده شده است. مثلاً اگر باقی دوم ۷۵ باشد شماره کبیه‌ها تا قبل از این سال ۷۶ میباشد.

سند ۲. صفحه‌ی ۶۳ از کتاب تقویم و تاریخ در ایران که در آن بهروز، به کمک جدول خیامی، دستوری برای تعیین سال‌های عادی و کبیسه در تقویم رصد نیمروزی نوشته است.

دستور پیدا کردن روز اول سال در هفته

۱ - خارج قسمت تقسیم بر ۳۸۴۰ بعلاوه یک ضرب در ۳ .

۲ - خارج قسمت تقسیم بر ۱۳۸ ضرب در ۵ .

۳ - باقیمانده تقسیم بر ۱۳۸ .

۴ - شماره کیسه‌ها تا قبل از عدد باقی مانده بر ۱۳۸ .

چهار قلم فوق را جمع می‌کنیم و حاصل جمع را بر ۷ که شماره روزهای هفته است تقسیم می‌نماییم.

اگر باقی مانده یک باشد نوروز یکشنبه و و اگر شش باشد نوروز جمعه و اگر صفر باشد نوروز شنبه است.

یکشنبه دوشنبه سهشنبه چهارشنبه پنجشنبه آدینه شنبه

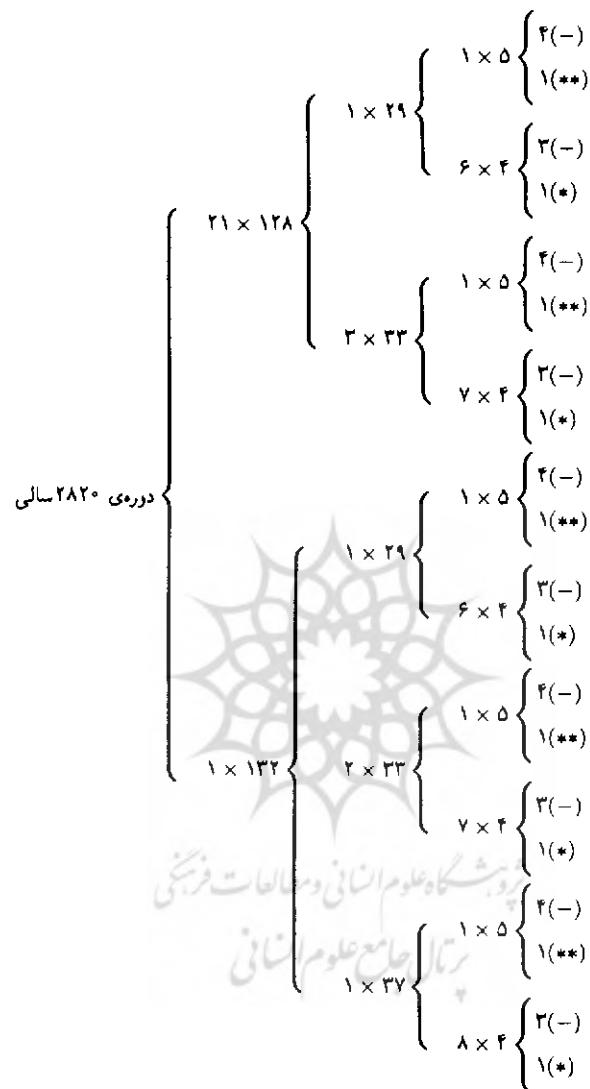
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ صفر

شلاً؛ در سال ۳۶۷۷ رصد حاصل جمع چهار قلم ۱۴۶ بیشود و پس از تقسیم این عدد بر هفت، شش باقی می‌ماند که علامت جمعه است.

سند ۳. صفحه‌ی ۶۴ از کتاب تقویم و تاریخ در ایران که در آن بهروز دستوری برای تعیین روز هفته‌ی نوروز در تقویم رصد نیمروزی نوشته است.

پهلوی جامع علوم انسانی

۷۰ فرهنگ، ویژه‌ی بزرگداشت خیام

نمودار ۲. ترتیب و توالی کبیسه‌های چهار و پنج ساله در دسته‌های ۲۹، ۳۳ و ۳۷ ساله و نوبه‌های ۱۲۸ و ۱۳۲ ساله در دوره‌ی ۲۸۲۰ ساله، بر اساس روش بهرون

جدول ۳. تعداد، درصد فراوانی و ترتیب و توالی دوره‌های ۲۹، ۳۳ و ۳۷ ساله و دسته‌ها برای بازه‌ی زمانی ۴۰۲۰ سال رصد نیمروزی (۱۷۶ - ۳۸۴۴)

ردیف دسته	نوع دسته (... ساله)	حدود سال‌ها	تعداد				جمع
			دوره‌ی ۳۳ ساله	دوره‌ی ۳۷ ساله	دوره‌ی ۲۹ ساله	دوره‌ی ۲۹ ساله	
۱	۱۹۴	۱۸۶ - ۱۷۶	۵	۰	۱	۱	۶
۲	۱۶۱	۱۷۹ تا ۱۹	۴	۰	۱	۱	۵
۳	۲۲۷	۴۰۶ تا ۱۸۰	۶	۰	۱	۱	۷
۴	۱۲۸	۵۳۴ تا ۴۰۷	۳	۰	۱	۱	۴
۵	۱۶۱	۶۹۵ تا ۵۳۵	۴	۰	۱	۱	۵
۶	۲۲۷	۹۲۲ تا ۶۶۶	۶	۰	۱	۱	۷
۷	۱۲۸	۱۰۵۰ تا ۹۲۳	۳	۰	۱	۱	۴
۸	۹۹	۱۱۴۹ تا ۱۰۵۱	۱	۱	۱	۱	۳
۹	۱۲۸	۱۲۷۷ تا ۱۱۵۰	۳	۰	۱	۱	۴
۱۰	۱۲۸	۱۴۰۵ تا ۱۲۷۸	۳	۰	۱	۱	۴
۱۱	۹۹	۱۵۰۴ تا ۱۴۰۶	۱	۱	۱	۱	۳
۱۲	۱۶۱	۱۶۶۵ تا ۱۵۰۵	۴	۰	۱	۱	۵
۱۳	۲۲۷	۱۸۹۲ تا ۱۶۶۶	۶	۰	۱	۱	۷
۱۴	۲۶۰	۲۱۵۲ تا ۱۸۹۳	۷	۰	۱	۱	۸
۱۵	۱۶۱	۲۳۱۳ تا ۲۱۵۳	۴	۰	۱	۱	۵
۱۶	۶۶	۲۳۷۹ تا ۲۲۱۴	۰	۱	۱	۱	۲
۱۷	۱۶۱	۲۵۴۰ تا ۲۲۸۰	۴	۰	۱	۱	۵
۱۸	۲۲۷	۲۷۶۷ تا ۲۵۴۱	۶	۰	۱	۱	۷
۱۹	۲۶۰	۳۰۲۷ تا ۲۷۶۸	۷	۰	۱	۱	۸
۲۰	۱۳۲	۳۱۵۹ تا ۳۰۲۸	۲	۱	۱	۱	۴
۲۱	۲۹۳	۳۴۵۲ تا ۳۱۶۰	۸	۰	۱	۱	۹
۲۲	۹۹	۳۵۰۱ تا ۳۴۵۳	۱	۱	۱	۱	۳
۲۳	۲۹۳	۳۸۴۴ تا ۳۵۵۲	۸	۰	۱	۱	۹
فرارانی		تعداد	۹۶	۰	۲۲	۱۲۴	
درصد		-	۷۷٪۴۲	۴٪۰۳	۱۸٪۰۵	۱۰۰٪۰۰	

جدول ۴. تعداد و درصد فراوانی حاصل از مقایسه‌ی اوضاع سال‌های عادی و کبیسه، بر اساس روش‌های بهروز و مقاله‌ی حاضر، برای بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (۱۳۴۴-۱۳۵۰)

طبقات		فراوانی	
بهروز	این مقاله	تعداد	درصد
عادی	عادی	۲۲۶۸	۵۹٪
کبیسه	عادی	۶۴۵	۱۶٪
عادی	کبیسه	۶۴۴	۱۶٪
کبیسه	کبیسه	۲۸۷	۷٪
جمع		۳۸۴۴	۱۰۰٪

جدول ۵. تعداد و درصد فراوانی حاصل از مقایسه‌ی روزه‌ی نوروز به شیوه‌ی بهروز نسبت به روش مقاله‌ی حاضر برای بازه‌ی زمانی ۳۸۴۴ سال رصد نیمروزی (۱۳۴۴-۱۳۵۰)

طبقات		فراوانی	
	درصد	تعداد	
یک شبانه‌روز زودتر	۳٪	۰۰۸	
انطباق	۳۱٪	۸۱۴۵	
یک شبانه‌روز دیرتر	۷۱٪	۱۸۴۷	
جمع		۳۸۴۴	۱۰۰٪

پی‌نوشت‌ها

۱. برای آشنایی با احوال، افکار و آثار بهروز ← : افشار، ایرج. ۱۳۵۰ (آذر - اسفند). «درگذشت ذیبح بهروز»، راهنمای کتاب، س ۱۴، ش ش ۹-۱۲، تهران، ص ص ۷۲۱-۷۲۵؛ عنايت، سعید. ۱۳۵۰ (آذر - اسفند). «هرث نویسنده‌ی بهروز»، راهنمای کتاب، س ۱۴، ش ش ۹-۱۲، تهران، ص ص ۷۲۵-۷۲۷؛ بیگدلی، محمدرضا. ۱۳۷۷ (آذر). «احوال و افکار ذیبح بهروز»، یکلک، ش ۱۰۰ [دوره‌ی جدید، ش ۶]، تهران، ص ص ۳۳-۴۱.

۲. برای مثال ← : بیرشک، احمد. ۱۳۶۷. گاہنامه‌ی تطبیقی سه‌هزار ساله. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی؛ بیرشک، احمد. ۱۳۷۳. گاہنامه‌ی تطبیقی سه‌هزار ساله. تهران: بنیاد دانشنامه‌ی بزرگ فارسی تازیکه لمسکی، حسینعلی. ۱۳۷۳. تقویم هفت‌هزار ساله هجری شمسی. گرگان: مؤلف (ناشر).

3. Birashk, A. 1993. *A Comparative Calendar of the Iranian, Muslim Lunar, and Christian Eras for Three Thousand years*. California: Mazda Publishers (in association with Bibliotheca Persica), Costa Mesa.
4. Dershowitz, N. & Reingold, E.M. 1997. *Calendrical Calculations*. Cambridge University Press, pp. 69-75.

کتابنامه

- بهروز، ذبیح‌الله. ۱۳۳۱. تقویم و تاریخ در ایران (از رصد زردهشت تارصد خیام - زمان مهر و مانی). تهران: انجمن ایران‌توفیع (ایران‌کوده، ش ۱۵).
- بهروز، ذبیح‌الله. ۱۳۴۷ (اردیبهشت). تقویم نوروزی شهریاری (شمسی قمری فرشی). تهران: ایران‌کوده، ش ۱۸.
- رضازاده‌ی ملک، رحیم. ۱۳۶۳ (پائیز). «تقویم هجری خورشیدی»، کتاب‌شناخت (مجموعه‌ی مقالات)، تهران: طهوری.
- صیاد، محمدرضا. ۱۳۶۰. «جدول تقاویم (هجری شمسی - رصد نیمروز) در تغییر جلالی»، بولتن انجمن ریاضی ایران، ج ۸، ش ۲، تهران.
- صیاد، محمدرضا. ۱۳۶۱. «جدولهای تطبیق تقاویم»، بولتن انجمن ریاضی ایران، ج ۹، ش ۲، تهران.
- صیاد، محمدرضا. ۱۳۶۴. «ترتیب و تقسیم کابوس ریاضی و خمامی در تاریخ جلالی»، گزارش دوازدهمین کنفرانس ریاضی کشور (بخش ریاضی دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۱-۸ فروردین ۱۳۶۰). اصفهان.
- ملک‌پور، ایرج و صیاد، محمدرضا. ۱۳۶۱ (دی). «کبیسه‌های ۵۰ سال تقویم هجری شمسی»، شریه تحقیقاتی فیزیک زمین و فضای، ج ۱۱، ش ۱ و ۲، تهران: مؤسسه‌ی زموفیزیک دانشگاه تهران.
- ملک‌پور، ایرج. ۱۳۷۸. تقویم پنجهزار ساله هجری شمسی (از ۳۵۴۲ سال قبل از هجرت تا ۱۵۰۸ سال بعد از هجرت). تهران: انتشارات پژوهشکده‌ی راه کمال (انجمن نجوم).

The Astronomical Almanac for the year 1999. 1998. HMSO. London.

The Astronomical Almanac for the year 2000. 1999. HMSO. London.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتمال جامع علوم انسانی